

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.885 van 30 december 1998

A. 62.714/VIII-945
(voorheen VI-12.349)

In zake : **JOURET** Roland,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Joëlle DIEU, advocaat,
rue des Archers 2, bus 14
7000 Bergen,

tegen :

**de "Société de Transport en Commun
du Hainaut",**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2 - 4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 2 maart 1995 ingediende
verzoekschrift, waarbij Roland JOURET de
nietigverklaring vordert van de beslissing van de
directeur van de exploitatie van de verwerende partij,
waarvan bij een schrijven van 2 januari 1995 kennis is
gegeven en waarbij hij bij wijze van tuchtstraf
zeven dagen wordt geschorst;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer PAQUET,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 13 juli 1998
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag
aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1998
waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij
wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting
van 27 november 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS,
kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DIEU,
advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van
Mr. WITMEUR, loco Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de
verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van
de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig
zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker wordt op 6 mei 1974 door de
Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen op proef
aangesteld als autobuschauffeur. Op 2 augustus 1974 laat
de directeur van de groep Henegouwen hem weten dat hij

hem "met ingang van 6 augustus 1974 verbonden acht ten aanzien van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen bij wege van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur" en dat hij voortaan valt onder "de regeling van rechten en verplichtingen die voortvloeien uit het statuut van de NMVB en dat hij "als effectief personeelslid verbonden is aan de groep Henegouwen".

2. Hij wordt met toepassing van het koninklijk besluit van 7 december 1990 tot vaststelling van de wijze waarop de personeelsleden van de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen overgaan naar het Vlaamse Gewest en naar het Waalse Gewest overgeheveld naar het Waals Gewest. Hij wordt lid van het personeel van de "Société de transports en commun du Hainaut" (afgekort als : TEC Hainaut) overeenkomstig het besluit van de Waalse Gewestexecutieve van 30 mei 1991 houdende bepaling van de modaliteiten betreffende de overplaatsing van de personeelsleden van de Waalse Regionale Vervoersmaatschappij naar de exploitatiemaatschappijen.

3. Op 29 januari 1993 licht de directeur-generaal van TEC Hainaut verzoeker in over diens ontslag. Bij arrest nr. 43.080 van 26 mei 1993 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van die beslissing op de grond dat aangezien verzoeker een vastbenoemd personeelslid is zijn ontslag als een afzetting moet worden gezien; het arrest beschouwt het middel dat ontleend is aan de schending van de rechten van verdediging als ernstig. Op 10 juni 1993 wordt de bestreden beslissing ingetrokken.

4. Op 16 november 1993 ontslaat de directeur-generaal verzoeker uit zijn ambt. Deze handeling wordt op 11 maart 1994 ingetrokken.

5. Op 14 december 1994 wordt verzoeker opgeroepen om uitleg te verstrekken over bepaalde feiten die tot een tuchtstraf kunnen leiden. Hij wordt op 22 december 1994 gehoord door de directeur van exploitatie POLET, die tot de bestreden handeling besluit, welke handeling ter kennis wordt gebracht bij zijn schrijven van 2 januari 1995;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt en stelt dat verzoeker nog voor hij een beroep tot nietigverklaring had ingesteld, het administratief beroep behoorde uit te oefenen waarin door zijn administratief statuut wordt voorzien en tegen de straf opgelegd door de directeur van de exploitatie beroep diende in te stellen "bij de onmiddellijk hogere overheid";

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord wijst op "de op z'n minst tegenstrijdige houding vanwege de TEC in deze aangelegenheid", aangezien "tussen 29 januari 1993 en 2 januari 1995 verzoeker genoodzaakt is geweest vier beroepen in te stellen bij de Raad van State tegen beslissingen van tuchtrechtelijke aard, waarvan twee betrekking hebben op ingetrokken afzettingsprocedures na een schorsingsarrest van de Raad van State en twee verband houden met tuchtrechtelijke strafmaatregelen" en "dat verzoeker telkenmale beroep heeft ingesteld tegen de genomen beslissingen" maar dat er geen enkel gevolg aan is gegeven; dat hij inzonderheid opmerkt dat hij op 12 augustus 1993 bij wijze van tuchtstraf één maand is geschorst, dat hij daartegen in beroep is gegaan, maar dat de directeur-generaal hem op 24 augustus 1993 heeft geantwoord dat "ik me moeilijk kan voorstellen dat er een procedure in beroep blijft bestaan terwijl er geen hogere overheid bestaat om er intern kennis van te nemen"; dat hij daaruit besluit dat "de verwerende

partij niet in staat is interne beroepen te organiseren zoals bepaald door het statuut"; dat verzoeker er in zijn laatste memorie aan toevoegt dat in het statuut niet wordt bepaald dat de voorziening in beroep noodzakelijkerwijs vóór de aanhangigmaking bij de Raad van State dient te komen en dat hij door de verwerende partij niet is ingelicht over de termijn voor het instellen van beroep;

Overwegende dat in het statuut dat op verzoeker van toepassing is inzonderheid het volgende wordt bepaald :

" Het in beschuldiging gestelde personeelslid wordt, te rekenen vanaf de kennisgeving van de strafmaatregel, een termijn van vijf dagen toegekend om beroep in te stellen tegen een tuchtrechtelijke maatregel die hij onrechtvaardig acht.

Het beroep wordt ingesteld bij de overheid onmiddellijk hoger dan die welke de straf heeft opgelegd. Het beroep schorst de toepassing van de strafmaatregel tot op het ogenblik van de definitieve beslissing";

dat verzoeker, door terug te grijpen naar vroegere tuchtprocedures, tevergeefs de werkzaamheid van het beroep betwist waarin door het statuut wordt voorzien; dat op grond van die procedures tuchtstraffen zijn uitgesproken door de hogere overheid van TEC Hainaut, namelijk de directeur-generaal ervan; dat de bestreden handeling in onderhavig geval afkomstig is van de directeur van de exploitatie, die ondergeschikt is aan de directeur-generaal, bij wie beroep kon worden ingesteld; dat eerst elk georganiseerd beroep behoort te worden uitgeoefend vooraleer een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld bij de Raad van State; dat bij ontstentenis van enige uitdrukkelijke tekst niets de administratieve overheid ertoe noopt in haar beslissingen de termijnen te vermelden binnen welke daartegen een administratief beroep kan worden

ingesteld; dat verzoeker voorts des te minder te klagen heeft over een gebrek aan informatie, daar hij meermaals gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om beroep in te stellen, wat hij in deze zaak heeft nagelaten; dat de exceptie "omisso medio" gegrond is; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIIIE kamer, op dertig december 1900 achtennegentig door :

de heer GEUS,	kamervoorzitter,
mevrouw DAURMONT,	staatsraad,
mevrouw GEHLEN,	staatsraad,
mevrouw ROBA,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier,

De Voorzitter,

N. ROBA.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.